

Etimologic vorbind, în limba engleză, limba în care a fost scrisă cea mai mare parte a bibliografiei acestui text, termenul de prostie (stupidity) provine din latinescul „stupere” care înseamnă stupefiere (ex. mirare, uimire, uluire, toate într-o lentoare până la încremenire). Într-o definiție de lucru, prostia se referă la capacitatea scăzută de a realiza concordanța între scopurile pe care ni le propunem și mijloacele de atingere a lor; așadar, ea apare la interacțiunea dintre scopuri și mijloacele de atingere a lor.

Formula Prostiei și a Inteligenței:

* $P(\text{prostia}) = S(\text{scopuri}) \cap M(\text{mijloace})$

o Profilul: 1-0.

Prost cu pretenții/autentic:

are/își propune scopuri variate (adesea ca urmare a presiunii și modelelor sociale și educaționale), dar nu are mijloacele intelectuale adecvate realizării lor.

o Profilul: 0-1.

Prost simpatic/ignorant:

nu își propune/nu are scopuri adecvate sau variate, dar ar avea mijloacele intelectuale necesare realizării lor. o Profilul: 1-1; Inteligent activ: are/își propune scopuri variate și are mijloacele necesare atingerii lor.

o Profilul: 0-0

. Inteligent pasiv sau Prost adaptat;

doar dacă îi mobilizezi în sarcini poți să-i diferențiezi. Moliere spunea cu referire la această situație că un învățat (inteligent) care tace nu se deosebește de un prost care nu spune niciun cuvânt.

* Legenda: 1-prezența sau exces; 0-deficit sau absență

Așa cum se vede mai sus, prostul nu este antitetice deșteptului. El este antitetice inteligentului. Opusul deșteptului este novicele. Altfel spus, inteligența (și prin contrapondere prostia) se referă la capacitatea de (1) a ne organiza mintal pentru a rezolva probleme și/sau a descoperi probleme și (2) a învăța rapid și eficient cunoștințe noi. Când vorbim de deștept versus novice ne referim la cunoștințele acumulate. Cineva care este inteligent poate să nu fie foarte deștept, în sensul că nu are un volum mare de cunoștințe. Această conceptualizare duce la o categorie fascinantă de „proști deștepți/experti”, adică oameni cărora nu le prea funcționează mintea rapid și eficient, dar au un volum mare de cunoștințe, obținute prin muncă și efort, care, punctual și contextual, pot fi utilizate cu succes, ca expertiză, adesea rigidă, inflexibilă! Atenție însă, dacă un prost poate să fie expert, nu înseamnă că orice expert este prost (aceasta a fost o notă explicită pentru cei tentați să interpreteze altfel lucrurile, sic!). Moliere spunea cu referire la această categorie că

Despre Prostie. Omul între Homo Sapiens și Homo Stupidus

Scris de Apopi Mariana Diana
Miercuri, 02 Martie 2011 13:01 -

un prost învățat este mai prost ca unul neînvățat.

sursa:

danieldavidubb.wordpress.com